

ה"ט 14883/06/22 - א. מ. נגד מ. פ. א. ד. ש. כ. ס. ל. א. ד. א. ד

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

13 יוני 2022

ה"ט 14883-06-22 מ. נ' פ.

לפני כבוד השופט ארז שני

המבקש: א. מ.
נגד

המשיבים: מ. פ.
א. ד.
ש. כ.
ס. ל.
א. ד.
א. ד.

נוכחים:

המבקש ובאת כוחו - עורכת דין הילה צאירי

בא כוח המשיבים - עורך דין אורי זמברג

פסק דין

1. ביום 08.06.2022 הגיש המבקש בקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת, שמשמעו כי המשיבים ובראשם המשיבה 1, אישה כבת 80, לא יהיו נוכחים בעת בה יבקר המבקש את אביו הישיש, כבן 90 שנה.
2. הבקשה היא למעשה בקשה לקביעת זמני שהות בין המבקש לבין אביו, תוך צירוף בקשה נוספת ולפיה יימנעו המשיבים מלהיות בקרבת המבקש עת שוהה הוא עם אביו.
3. החוק למניעת הטרדה מאיימת נועד למנוע בעצם בילוש, התחקות והתנהגות מטרידה אחרת, אך הוא מבקש לאזן בין זכויות הצדדים הנוגעים.
4. הבה נבין, המבקש חפץ לכפות את ביקוריו דווקא בבית בו מתגוררת המשיבה 1 מזה עשרות בשנים עם אביו, ומבקש לכפות נוכחותו בביתה של המשיבה 1 ולא בשום מקום אחר, כשהוא אומר אגב כנותה של באת כוחו, כי גם אביו עצמו אינו חפץ בביקורים אלה, לשיטתו בשל הסתה שהוסת על-ידי המשיבה 1.

- 5.** אמרתי אגב הדיון ואני שב ואומר, כי קביעת זמני שהות בין צאצא לבין הורה הישיר היא עניין לדיון עומק, אולי גם להזמנת תסקיר, אך בוודאי שלא לכך כליבת העניין התכוון המחוקק לעניין החוק למניעת הטרדה מאיימת.
- 6.** עצם הרעיון שיאמר אדם לרעהו, המשיבה 1 במקרה הזה, "אני רוצה שלא תטרידי אותי בשעה שאני כופה את מגורי בביתך שהוא גם בית מגורי אבי", יש בו בבחינת מוקשה מבחינה משפטית.
- 7.** אתקדם מכאן, אף שאני סבור כי די באמור לעיל כדי לדחות את הבקשה, ואשאל עצמי האם סירובה של המשיבה 1 לאפשר את כניסת המבקש לביתה הוא בבחינת מעשה בתום לב, שמא לאו.
- 8.** אין עורר כי המבקש, לכאורה בשם אביו, החליט לאחר 30 שנה לפעול לביטול ההכרה של הביטוח הלאומי באביו ובמשיבה 1 כידועים בציבור. די בפעולה חד צדדית כזו כדי להפוך את סירובה של המשיבה 1 לראות את מראה פניו של המבקש, לכזו שהיא אנושית, מובנת כדי כך שמביט מן הצד היה סובר שהמבקש ניסה להסדיר מראש את היחסים הרכשיים שבין המשיבה 1 לבין אביו.
- 9.** מסביר לי המבקש כי מעולם לא תיאם את ביקוריו אצל אביו עם אי מי ולכן בעבר צץ הוא והופיע, תוך שליטתו יכול הוא להפתיע את המשיבה 1 ורק כעת, אגב הבקשה, הוא מבקש להסדיר זמנים מוגדרים - לאמור, להגביל את תנועת המשיבה 1 בביתה שלו, לבל תפריע לו.
- 10.** מוסיף המבקש ומסביר כי לבית מספר פתחים ומשכך, לא ברור מראש באיזה פתח יופיע הוא, כי המשיבה 1, בגילה יכולה למצוא עצמה פתע ניצבת בפניו.
- 11.** שאלתי את באת כוח המבקש מה טעם, אם מתוארים אירועים מלפני חודשיים ושלושה, הוגשה הבקשה רק כעת, ונעניתי בתשובה שאין להבינה אלא כזכות הקיימת למבקש להגיש את בקשתו בכל עת שיחפוץ שעה שלהבדיל מהחוק למניעת אלימות במשפחה, אין מגבלה לעניין אירוע זה מקרוב אירע.
- 12.** אלא מה, שהפסיקה שבידינו רואה בשני החוקים בבחינת משיק ובוודאי שדיני השיהוי חלים בנסיבות העניין.
- שיהוי הוא כמובן תלוי נסיבות, וההשתהות בהגשת הבקשה יחד עם הניסיון לבטל את ההכרה בידועות בציבור שעשה המבקש, מייצרת אצלי הרגשה לא נוחה, שהמבקש צופה פני עתיד וחבל.
- 13.** כאשר אין עורר בין הצדדים שגם אביו של המבקש לעת הזו אינו חפץ בנוכחותו, הופכת הבקשה לכזו במסגרתה אני אמור לכפות את נוכחות המבקש גם על אביו, גם על בת זוגו מזה עשרות בשנים.

סבור אני שלא לכך נועד הצורך במתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

14.הדין הישראלי כולל מספר דרכים בהם יכול אדם לבקש להיות בקשר עם אביו, באותם דרכים ניתן גם לבדוק האם מדובר ברצון חופשי של הישיש ולא להסיק מסקנות מפי המבקש, לפיהן מדובר בהסתה או ניכור.

15.צו למניעת הטרדה מאיימת על-מנת להסדיר זמני שהות עם ישיש, אינו הדרך המיטבית.

16.הבקשה נדחת.

17.משנדרשה תגובה ודיון, יישא המבקש בהוצאות המשיבים בסך 3,500 ₪.

18.אני מתיר פרסום פסק דיני זה, ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

19.המזכירות תסגור התיק.

ניתן והודע היום י"ד סיוון תשפ"ב,
13/06/2022 במעמד הנוכחים.

ארז שני, שופט